

SIRR-I HATMÜL VELÂYET

ELL HAC C
HÜSEYİN VEDAD

İ s t a n b u l

1432/2011

SIRR-I HATMÜL VELÂYET

ELL HACC
HÜSEYİN VEDAD

Editör: Şafak TUNÇ **Redakte/Tashih:** Hızır ERCAN

Baskı Tarihi

1432 /2011

İletişim

Web: <http://huvallahu.com>

e- mail: ellhuve@mynet.com

ellhuve@hotmail.com

Basım Yeri:

Seçil Ofset Matbaacılık
ve Ambalaj Sanayi Ltd. Şti.
Tel: (90) 212 - 629 06 15 pbx

ISBN

978-605-60630-7-7

İÇİNDEKİLER

1. DİBÂCE.....	1-17
2. VELÂYET VE NÜBÜVVET.....	19-38
3. KUR'AN-I KERİM VE HADİS-İ ŞERİFLERDE HATMÜL VELÂYETİ İŞARET EDEN BEYANLAR.....	39-53
4. HİTAM-I EVLİYA - HATMÜL VELÂYET	55-67
5. HATMÜN NÜBÜVVET - HATMÜL VELÂYET	69-78
6. İNSANIN TERAKKİSİ ANCAK ZAMANIN VELÂYETİNİ TASDİK İLE MÜMKÜNDÜR.....	79-90
7. GEÇMİŞ VELÂYETİN HUSUSİYETLERİ.....	91-98
8. HATMÜL VELÂYET SIRRININ ZUHUR ETTİĞİ BU ZAMANDAKİ İLÂHÎ ARZU.....	99-126
9. HÜVE - HATMÜL VELÂYET	127-150
10. HATMÜL VELÂYET - İNKİLÂB-I KEBİR	151-160
11. HATMÜL VELÂYETİN BAZI ESMASI VE ANLAMLARI.....	161-172
12. HATMÜL VELÂYET İLE İLGİLİ OLARAK ZAMANIMIZDA ZUHUR EDEN BAZI İLÂHÎ BEYANLAR.....	173-184
13. HATİME.....	185-190
14. LÜGATÇE.....	191-195
15. YAYIMLANMIŞ ESERLER.....	196

KAPAK YAZISI: “**AH YA VEDUD**”

DÎBÂCE

B İ S M İ L L A H İ R R A H M A N İ R R A H İ M

Hatmül Velâyet kitabının birinci cildinde umumî bilgiler verilmiş olup, bu ikinci ciltte “**Sırrı Hatmül Velâyet,**” ‘**hakikatül hakayık**’ noktasından anlatılmaya çalışılmıştır.

Hüve kendisindeki hususiyetleri temaşa etmek için insan varlığını arzu buyurmuştur. Bu arzu ettiği insan, ‘**veli**’, Allah’ımızın bu arzusunun ismi ‘**velâyet**’tir. Allah’ın velâyet arzusunun zamandan ve mekândan berî olarak tahakkuk ettiğini kendisinden kendisine müşahede etmesi ‘**hatem**’, yani bilinmesi mânâsınadır.

Velâyetin hatme ermesi, bitmesi demek değildir. Hitam bulmak, hatmetmek anlamında ‘**ilim olarak zirveye varmak**’ demektir. Maneviyattaki hatem, Allah’ın o güne kadar olan ilâhi bilgileri ve daha ileri bilgileri de lütfederek velâyeti hatmetmesi mânâsınadır. Çünkü O’nun ilmine nokta, sınır, had konulması mümkün değildir.

Peygamberlerin geliş sırasına dikkat edilirse, her peygamberin Hüve’nin bir arzusunu ifade ettiği, birdenbire ileri bir ilim verilmediği görülmektedir. Evvela can-

sız görünen taş-toprak vs. gibi varlıkların tanrı olamayacağı, sonra da hayatın mânâsını ifade eden (güneş, ay) varlıkların tanrı olamayacağı ifade edilmiştir.

Her yeni devirde irsal olunan peygamberler ise tapılması gereken hususiyetin her şeyden münezze olan ilâhî kudret olduğunu işaret etmişlerdir. Onlar Allah'ımızın tatbikata koymuş olduğu isimleri ve hususiyetleri açmışlardır. Her ne kadar Araplar arasında '**el-ilâh**' anlamında '**Allah**' kelimesi zikredilse de hiç kimse tam mânâsı ile yaratıcı kudreti "**Allah**" ism-i şerifi ile zikretmemiştir.

Nitekim Türkler arasında Tengri (tanrı) kelimesi '**tek tanrı**' olarak zikredilmiş olmakla beraber, Allah kelimesini karşılamaktan uzaktır. Yaratıcı kudret olan "**Allah**" ismini nübüvvetin hatemi olan Hz. Muhammed (s.a.v) hakiki mânâsı ile zikretmiş ve bütün bu tatbikatların Hüve'de cem olacağını işaret buyurmuşlardır.

Hz. Muhammed'den (s.a.v) evvelki peygamberler '**son peygamber**' olduklarını söylememişlerdir. Nübüvvetin hatmi Peygamberimizde olmuştur.

Her insan bir maksada müstenid olarak yaratılmıştır. Peygamber Efendimizin hususiyeti nedir? Hüve'yi ilk olarak O açtı. Her şeyden münezze olan Hüve'yi ilk

olarak Hz. Muhammed (s.a.v) zikretti. Onun fevkalade-liklerinden biri de budur..

Sevgili Efendimiz Hz.Muhammed (s.a.v) ile bu konu yani, '**Hüve hususiyeti**' ifade edilerek anlatılmıştır. Efendimizden sonra zuhur edecek velâyetin bu konuyu işleyeceği muhakkaktır. Nasıl ki, '**Nübüvvet**' peygamberimiz ile hatmolundu '**Velâyet**'in de onun isrinden yürüyen evliyası ile hatmolunması beklenir.

Bütün âlemler Hüve'nin bilinmekliğini dilemesindeki arzu üzerine yaratılmıştır. Sevgili Efendimizin anlattığı velâyet ve yaratılıştaki maksadın hakikati her zaman içinde gelen velâyet tarafından tafsilatlandırılmıştır. Peygamberimiz nasıl ki, geçmiş peygamberleri anlatmış ve nübüvvetin hatmini yapmışsa, Hatmül Velâyet arzusu ile tekmil velâyetin hatminin yapılması beklenir.

İlk yaratılıştaki velâyet konusunun hatmi Hatmül Velâyet ile yapılmaktadır. Böylece bütün peygamberlerin ve velilerin beyan buyurdıkları tamam olmakta, Allah'ımızın arzu ve maksadı hâsıl olmaktadır.

Rabbimiz Musavvir'indeki hususiyetleri temaşa etmek arzusunu duymuş ve bunu tatbikata koymuştur. Bütün bu arzusundaki hususiyetleri lütfettiği, yakınlık bulmuş gönüller yaratılmış olan varlıklara Hüve'yi anlatmışlardır. Bütün varlıklar Zamanın İnsanı'ndan feyz-i ilâhî alırlar.

İlk andan itibaren Hüve Musavvir'inde arzu buyurmuş olduğu velâyet tecellisinin -ki, *Hatmül Velâyet'tir-*kendisinden kendisine bilmesinin arzusu olarak Deryayı Nuru Muhammed'i teşkilâtlandırmıştır. Hatmül Velâyet Allah'ın tecellisidir. Arzu Hüve'ye aittir. Dilediği gönülde açılır. Bugün Hatmül Velâyet zamanıdır ki, Zamanın İnsanı'nın ismi zikredilir. Hz. Muhammed (s.a.v) in; "**Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah**" zikri yapması aynı zamanda her Zamanın İnsanı sırrına işaret etmektedir. Bu zikir; "**İlâh demeyiniz Allah deyiniz, ve Hz. Muhammed (s.a.v) Allah'ın Resûlüdür**" anlamındadır.

Hatmül Velâyet Allah'ın velâyet arzusudur. Velâyetin hatim olması Allah'ın nizamı neticesidir. '**Lâ ilâhe illallah Hüve Muhammed Resûlullah; Muhammed O'dur, Hatmül Velâyet de O'dur. Yani Hüve'dir**' demektir. '**Lâ Hüve illa Muhammed Resûlullah**' ilhamı zuhur etmiş gönüller vardır. O halde herşey Hüve'de nihayete ermektedir. Herşey O'na, Hüve'ye dönecektir.

"**Hüve**" kendisini risâlet makamından Allah ismi ile zikredilmesini arzu buyurmuş (Lâ ilâhe illallah) ve yine Allah ismi risâlet noktası olarak "**Muhammedün Resûlullah**" ismini zikretmiştir. Allah ismi Muhammed (s.a.v) ismini zikrettiği zaman (Muhammedün Resûlullah) Hüve'nin Muhammed (s.a.v) ile idrak edilmesini işaret buyurmuştur. Bu da "**velâyetin aslı**" olmuştur.

Hüve her varlığı Deryayı Nuru Muhammed'den halkettiğinde; '**Allah**' ismi '**Muhammed**' ismini, Muhammed (s.a.v) ismi de Allah ismini zikretmiştir. Ancak Hüve daima mahfî kalmıştır. Kudret-i ilâhîyenin asliyeti açılırsa, yani Hüve kendini asliyeti ile izhar ederse âlemler şirazesini kaybeder. Bu da, yeni bir tatbikat demektir.

Hüve'nin kendisinden kendisine bilinmekliğinin bir ifadesi olarak Hüve tatbikatı Deryayı Nuru Muhammed ile ayan olmuştur. Hüve'nin bugüne kadar mahfî kalmasının bir mânâsı olması lâzımdır. Bugün Hüve'nin açılması onun kendinden kendine bilici olduğunun idrakine varılmasına sebep olmuştur. Yani idrak ve anlayıştaki en yüksek nokta olan "**Hüve'nin kendini beyan etmesi**" lütfedilmiş bulunmaktadır. Bu lütf Hatmül Velâyet ile idrak olunmaktadır. Bunun için geçmiş velâyet isimleri bu zamandaki velâyet gönüllerinde zuhur ederek tebrik ve teşekkürlerini sunmaktadırlar. Onlar da bu zamanın feyzinden istifade etmektedirler. Bu, Hatmül Velâyet sırrı ile hatim noktasının bir ifadesi ve velâyetin kemale erdiğinin tasdiki olsa gerektir.

Hatem olarak beklenen zâtın sıfatî vasıfları üzerinde durulduğu, ancak o zâtın hususiyetleri konusuna pek değinilmediği görülmektedir. Velâyetin hatmi olacak olan zâtın sıfatî özellikleri yerine ondaki zâtî tecellinin hususiyetlerine, yani Allah'ın o zâttaki tecellisine dikkat

etmek ve onun ilminden nasibedar olmaya bakmak gerekir.

Geçmiş evliya kitaplarında şöyle yazar: "**Peygamberler nasıl Hz. Muhammed'i (s.a.v) işaret ettiyse velâyet de Hatmül Velâyet'i işaret eder.**"

Velâyet Hüve'de mütalaa ederek bu haberleri veriyor. Çünkü velâyet aldığı ilhama göre ve Hüve 'den zahir eden kemalat ile konuşur. Ulema da bu konudan bahsetmeye kalkmış, ancak Mehdi haberleri gibi zahirî ve dünyevi olarak anlatmışlardır.

Velâyet ise aldığı ilhama göre konuşmuştur. Ayrılık buradadır. Ulema-i Rûsum dünyevi ve cismani olarak velâyeti değerlendirmeye kalkıyor.

Ulemanın ortaya koyduğu Mehdi, İsa ve Deccal onların beklediği ve tarif ettiği şekilde gerçekleşmiş midir? Hayır! Peki, gerçekleşmesi umulur mu? Yine hayır! Elinde kılıç ile Şam'da bekletilen beyaz ata binecek olan İsa, Allah'ın bugünkü şartlarında ne kadar geçerli olabilir

İnsanların umdukları gibi peygamber, veli, Mehdi ve İsa gibi bekleyişler dünya düşüncesine göredir. Ancak şu var ki, Rabbimiz kendi programındaki arzu neyse ona göre lütfetmektedir. Ve lütfetmiş olduğu hususiyet sadece dünyayı değil, bütün âlemleri kapsar.

Allah'ımız bu lütfu yapmazdan evvel rahmeti icabı bir işaret vermektedir. Burada makbul olan Allah'ın bu lütfunu beklemek ve kabul etmektir. Bu da insanlar için iman noktasında bir imtihan olsa gerektir. Allah'ın lütfettiği gönül noktasına hemen iman etmek, Allah'a iman ve ikrar olsa gerektir. Hemen ikrar etmek hâli insanların '**Bezm-i Elest**'te verdiği sözün paralelinde hemen ikrar etmelerini işaret etmektedir.

Rabbimiz Hüve'yi nasıl gizlediyse Hatmül Velâyet'i de gizlemiştir. Hatmül Velâyet'in hususiyede tutulması Hüve'nin arzusudur.

Hüve'nin arzusu Hatmül Velâyet olarak tecelli eder. Zamanın nihayetinde Hüve, Hatmül Velâyet ile arzusunu açmıştır. Çünkü Allah'a hesap verilip Hüve'ye dönüleceği sırrı ayan olmuştur.

Geçmiş evliya kitaplarında son zamanda zuhur etmesini bekledikleri bir Hâtemü'l Evliya'dan, yani bir "**kişi**"den bahsedilmiştir. Ancak bu konuyu Allah'ın velâyet arzusunun hatme erdirmesinin bir neticesi olarak düşünmek gerekir. Bu arzusunun hatme ermesinin ismi '**Hatmül Velâyet**'tir.

'*Hâtemü'l Evliya kişidir*' denirse kişiye bağlanmış olmaktadır. Hatmül Velâyet kişi değildir, insanda tecelli eden Allah'ın arzusudur.

Allah öyle nâmütenâhidir ki, O'nu idrak mümkün değildir. O halde duamız şudur: "**Ya Rabbi bizlere dünyevi sıfat ve değerlendirmelere göre değil, hiç bir varlığın bilmesinin mümkün olmadığı kendi hususiyetlerinden lütfet!**" Muhakkak ki O, en güzeli-ni lütfeder.

Hatmül Velâyet Allah'ın arzu buyurduğu bütün gönüllere lütfettiği velâyet arzusunun ismidir. Nasıl ki "**İslâm**" umumi bir isim "**Müslüman**" ise İslâm isminin tecellisidir. Allah'ın tekmil velâyet arzusu Hatmül Velâyet'tir. Hatmül Velâyet arzusundan zuhur eden gönüller de velilerdir. Hatmül Velâyet arzusunun tecelli ettiği hususi gönül de **Sırr-ı Hatmül Velâyet**'tir.

Hatmül Velâyet'in vazifesi Peygamberimiz zamanında açılıp anlatılan İslâmiyet'in bugünkü zamandaki anlatımıdır. Bugün Hatmül Velâyet'in açılması ile İslâm en ileri anlayış üzerine anlatılmaktadır. Bu kadar ileri bir açılma var iken artık kişilerin şahsi düşüncelerinin yolundan gidilmeye kalkılması ilim ve irfanda eksik kalınması mânâsına gelmektedir.

Hatmül Velâyet Allah'ın tayin ettiği bir isimdir. Onun için velâyetin bugünkü açılması bizzat Allah'ın kendi arzusu ve lütfettiği hususi meşreb üzerine olmaktadır.

Bir mânâmda havada uçuyordum. Muazzam minareleri olan yüksek ve dikdörtgen şeklinde bir cami gördüm. Açık pencerelerden bir tanesinden değil duvardan geçtim. Duvarlarda âyetler asılmış, mahşerî bir kalabalık vardı. Üstteki '**harem**' kısmında herkes ihramlı, ben de ihramlıyım. Herkes kıyamda iken Efendimizi gördüm. Sarığının sağ tarafından ucunu sarkıtmış, yanında yakınları vardı. Hemen yanında boş bir tek yer vardı. "**Nerede kaldın evlâdım**" diyerek buyur etti. Tam yanında iken tekbir ile namaza durduk.

Bütün bu âlemlerin kendi nurundan yaratıldığı Deryayı Nuru Muhammed'in görünme noktası olan Hz. Muhammed (s.a.v) Hatmül Velâyet'in velâyetin hatmi olduğunu en iyi bilendir. Buna bir işaret olarak Hacc farizasında iken Efendimizi ziyaretimizde, huzurda iken: "**Allah sana çok lütfetmiş**" buyurmuşlardır.

Sevgili Efendimizin makamında aldığım bu beyan Allah'ımızın ilâhî programını işaret etmekle birlikte "**lillahil vahidil Kahhar**" sırrının da bir yansıması olsa gerekir. Hatmün Nübüvvet olan Sevgili Efendimizin bu beyanının Hatmül Velâyet'in sırr-ı hususiyetine işaret etmekte olduğu anlaşılmaktadır. Sevgili Efendimizden böyle bir söz ve beyan almak, sonsuz sevinç, sonsuz bir sürur ve neşe kaynağıdır. Sonsuz hamd ve şükür.

Bugüne kadar gelen velâyet gönülleri Hatmül Velâyet sırrından görünmüşlerdir. Hatmül Velâyet

Allah'ın velâyet arzusunun tamamıdır. Bugün velâyetin Hüve'den görünen bir güzellik olduğunun idrakinin tam anlaması durumuna gelinmiştir.

Bir misal olarak bütün âlemler Deryayı Nuru Muhammed'den hâsıl olmuştur. Mekke'de zuhur eden Hz. Muhammed (s.a.v) ise Deryayı Nuru Muhammed'in mümessil noktasıdır.

Deryayı Nuru Muhammed'deki ilâhî programın tamamlanmasındaki hususiyetin aynı zamanda Hatmül Velâyet arzusu ile de tamam olduğunu yine Hz. Muhammed (s.a.v) tasdik edecektir ki ilâhî program "**Muhammed**" ismi ile tatbikata konulmuştur.

Hatmül Velâyet noktasından zuhur eden beyanlar neticesinde yazılan kitaplar, âlem-i ilâhîde vücûd bulduktan sonra bu âlemde sûret almaktadır. Bu, Hatmül Velâyet noktasının Hatemün Nübüvvet olan Hz. Muhammed'in (s.a.v) getirdiği Allah dininin nasıl anlaşılması gerektiğini ve onun vâ'z eylemiş olduğu ilm-i ilâhînin en ileri noktada nasıl idrak edilip anlaşılması gerektiği hakikatini ortaya koymaktadır. Bu zamanın ileri anlayışındaki ilim ve bilgi sadece bu âlemde değil ilâhî âlemde de tatbikat görmektedir.

İnkılab-ı Kebir'in yaklaştığı bu son zamanlarda, Hüve'nin açılması ile beraber Allah'ın Hatmül Velâyet

arzusunun '**hatm**' olunduđu yani bilindiđi ve idrak edildiği görölmektedir.

Hüve'nin bu âlemleri yaratmasındaki maksat ve mânâ Hatmül Velâyet'in zuhuru ile tamam oldu. Bugün bu ilâhî neşedir.

Hatmül Velâyet, velâyet ile ilgili ilâhî arzunun ve peygamberler ile velilerdeki velâyet anlayışının hatmidir. arzu önce de sonra da Hüve'nindir. Hatmül Velâyet zuhurundan sonra kıyamet kopmuş veya kopmamış tamamen Allah'ın arzusunda ve tatbikatında olan bir hususiyettir. Allah hiçbir şey ile tahdid edilemez. Biz O'nun rahmetinden eminiz. Allah'ı icbar etmek mümkün değildir.

Hatmül Velâyet, Hz. Peygamberin (s.a.v) kaybolan sünnetini ihya etmek için yakınları ile birlikte iman ve istikametini muhafaza etmeye çalışır.

Allah'ımızın bizim âlemimizin dışındaki âlemlerinde de bu sırrın açıldığı gönüller olduğu muhakkaktır. Bu gönüllerin hiçbirisini diğerinden ayırmak mümkün değildir. Allah'ımız yevm-i kıyamette hepsini Hüve'de cem eyer. Kur'an'da pek çok âyette, "**Sonunda Hüve'ye döndürüleceksiniz**" buyrulmaktadır.

Peygamber Efendimiz kendi üzerindeki şahitlik gö-

revini ve vazifesini ikmal ettiğini Veda Haccı'nda; "**Sizler için dininizi ikmal ettim ve üzerinize nimetimi tamam ettim. Ve sizler için din olarak İslâm'a razı oldum.**" (Maide 3) âyeti ile bildirmişlerdir.

Bu dünya hayatı insan varlığı için bir merhaledir. Allah'ın insan varlığını terakki ettirmek için yarattığı bir etaptır. Dünya yaşamı müspet ve menfînin en katı uygulandığı, tatbikat gördüğü yerdir. Dünya hayatı olmazsa Allah'ın insan için arzu ettiği terakki olmaz. İnsan ruhu için bu tecelli ve terakki dünya yaşamındadır. Eğitim hayatındaki orta mektep çekilip çıkarılırsa ne olur? Bir insanın yaşamış olduğu hayatın 15-20 yılı çekilirse ne olur?

Müspet ve menfînin yaşanması bu dünya hayatındadır. En ileri menfi tatbikatı bu dünya yaşamında olduğu halde Rabbimiz maneviyatta pek çok lütuf yapmaktadır. Bu kadar gaflet içinde olunmasına rağmen, Hakk yolunda olana ileri rahmet lütfedilmektedir.

Bu dünya hayatı insanlar için lüzumludur. Onu ebedi yaşamın sadece bir merhalesi olarak düşünmek lazımdır. Dünya yaşamı ahirette yoktur. Dünya yaşamı ikmal edilmez ise o insan, yani o ruh eksik kalmış olur.

Hiçbir düşüncenin Allah'ı tam tarifi mümkün değildir. İblisin soyunun kesik olmasının mânâsı, Allah'ın

mekri isimlerde ileriye doğru arzusunun olmamasından kaynaklanır. Mekir lokaldır, devamı yoktur. Fenalık denilen tatbikat insanları yetiştirmek için, müspet ve menfiyi tanımak içindir. Onun için İblis'in yani mekri sıfatların devamı olmayacaktır. Nesli olmayan mekir Allah'tan mühlet istemiştir. Ona ancak kıyamete kadar mühlet verilmiştir.

Âdem için dünya hayatı "**bir nebze rızıklanma yeridir**" buyrulmaktadır. Mekir ile geçen zaman ancak çok kısa bir müddettir. Velâyet konusunda ise Allah'ın ileriye doğru da arzuları vardır. Allah velâyet arzusunun devamını istiyor. Mekrin soyu kesiktir ama velâyette manevi silsile vardır. Ehl-i Tarik silsilesi peygamberimize kadar ulaşmaktadır.

HATMÜL VELÂYET ALLAH'IN TATBİKAT ARZUSUDUR.

Allah'ımız bütün varlıklarda görünür, ancak kendi sureti üzere yarattığı insanda görünmesi hususidir. Hatmül Velâyet'in bir isim olarak insanda görünmesi bu ismin kemalatı ve hatmi içindir.

Rabbimiz bütün peygamberlerde görünmüştür, ancak hiçbiri "*Ben Allah'ım*" dememiştir. İnsan Allah olmaz; Allah insandan görünür. Hiç kimse velâyetin asliyyet-i ilâhîyesi değildir. İnsanlık (velâyet) Hz.

Âdem'de başlamış, Nübüvvet Sevgili Efendimizde hatmolmuştur. Şah-ı Velâyet Hz. İmam-ı Ali ile ayan olan velâyet, Hatmül Velâyet ile hatmolunacaktır. Velâyetin tam kemal noktasından zuhuru Hatmül Velâyet ile ikmal olunmaktadır.

Hatmül Velâyet, Allah'ın o andaki arzusu ve tecellisine mazhardır. Geçmiş bazı manevi gönüllerde 'böyle olacak' nev'inden sözler söylenmiş olabilir. Ancak Hatmül Velâyet'den böyle bir söz sadır olmaz. Allah'ın o andaki arzuyu ilâhîsi neyse ona tabidir. Onda tam bir teslimiyet vardır.

HATMÜL VELÂYET ALLAH'IN VELÂYET İSMİ İLE YAPTIĞI TECELLİNİN TAMAMIDIR.

Allah'ın Âdem'de tekellüm ettiği isimler âlemlerde mer'iyete girmiştir. Bu programın nihayetinde ise, Allah'ımız Sırr-ı Hatmül Velâyet ile Sur-u İsrâfil'e kendi arzusunu intikal buyurur. Yani Allah'ın Zamanın İnsanın'dan arzusunu tekellüm buyurması ile âlemler nihayet bulur.

Sur-u İsrâfil Hû'nun emrini bütün varlıklara tefhim eder. Hz. Peygamber; "**Sur'un sahibi Sur denen borusunu ağzına dayamış, yüzünü çevirmiş, kulağını dikmiş, üfleme emrini beklerken...**" buyurmuşlardır. (Hadis-i Şerif)

Burada asliyyet-i ilâhîyenin "**İnsan**"da tecelli ettiği görülmektedir. Sur'a üfleme emrinin yine bir insandan zuhur edeceği anlaşılmaktadır.

Sırr-ı Hatmül Velâyet, kudret-i ilâhîyenin (Hüve'nin) kendisinden teşkilatlandırmış olduğu varlıklarla olan münasebetidir ki, ebedidir. Çünkü bu tatbikat Allah'ın kendisinden kendisine olan bir tatbikatıdır. Hatmül Velâyet bu ilâhî sırrın teşkilatlandırmış olduğu varlıklardaki idraktır. Bu idrakin bir kısım zuhur yeri ise Esfele Safîlin'dir ki, dünyamızın bulunduğu makamdır. Bu idrakin dünyamızdaki kısmının tamamlanmasından sonra Rabbimiz velâyet-i hususiyetindeki yeni arzularını ahirette tatbikata koyar.

Esfele Safîlin'de bu idrak tamamlandığı zaman yeni bir âlem, yani yeni tatbikatların lütfedileceği bildirilmiştir. Bu ilâhî tatbikatın da dünyevî anlayışlarla bir kayda konması mümkün değildir.

Hatmül Velâyet sadece bu dünya yaşamı ile ilgili bir hususiyet değildir. **Hatmül Velâyet Allah'ımızın velâyet arzusunun küllîsidir.** Velâyet sadece bu dünya yaşamında değil, ilâhî âlemde de devam edecek bir hususiyettir. Geçmiş evliyanın kitaplarında Hatmül Veli olarak değerlendirilen husus dünyanın sonu ile ilişkilendirilmiştir. Ancak Allah'ın velâyet arzusunun nihyeti yoktur.

Hatmül Velâyet Hüve'nin velâyet hususundaki arzuyu ilâhîsidir; Hüve'nin Musavvir'inde arzu buyurduğu velâyetin zuhurudur. Allah'ın arzularının tezahürü Hatmül Velâyet ismi ile tatbik olmaktadır.

Hz. Mevlâna buyurur:

*Men bende-i Kur'anem eğer can darem
Men hak-i reh-i Muhammed Muhtarem
Eğer nakl küned cüz iyn kes ez güftarem
Bizarem ez u vez an suhen bizarem*

**Ben yaşadıkça Kur'an'ın bendesiyim
Ben, Hz. Muhammed Mustafa'nın yolunun tozuyum
Biri benden bundan başkasını naklederse
Ondan da şikayetçiyim, o sözden de şikâyetçiyim,**

Hüve'den görünen bu güzel gönül sahibinin variyatını aynen kabul eder, bu kitabın yazarının da aynı fikriyatı paylaştığını ifade ederim.

Hz. Mehmed Ali Özkardeş bir beyanında şöyle buyurmuşlardır: "**Allah ganidir, Allah'ın icraatına akıllı bir kimse karışmaz ve dil uzatmaz. Akıl odur ki bilmediğini inkâr etmez ve böyle söyler: "Bunlar benim bildiğim şeyler değildir. Bu hakikatin bilmişleri ve öğrenmişleri de vardır ki, bundan bahsediyorlar. Cenâb-ı Hakk isterse bana da**

bu bilgilerden nasip verir, istemezse bir şey bilemem ve fakat bilmediğimden dolayı da bilenleri red ve inkâra hakkım yoktur." Elbette ki, o kimse bahtiyardır ve Cenâb-ı Hakkın katında makbuldür."

Hatmül Velâyet Allah'ımızın lütfetmiş olduğu bir lütuftur ki, O'nu tam mânâsı ile ifade etmek mümkün değildir. Velâyet, dünya hayatı nihayete erdikten sonra da devam edecek bir husus olduğuna göre, O'nu hiçbir şeyle karşılaştırmamak icap eder.

Not: Bu kitaptaki tekrarlar konuyu çeşitli şekillerde anlatım içindir. Maneviyatta her söz ve cümlenin pek çok mânâsı vardır.

Huve't-tevfiku'r Refik
ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

VELÂYET VE NÜBÜVVET

B İ S M İ L L A H İ R R A H M A N İ R R A H İ M

Allah'ımız kendisinde mevcut olan arzuları isimler ve suretler olarak değerlendiren ve temâşa etmektedir. Bu hakikat Allah'ımızın; "**Küntü kenzen mahfiyyen fe ah-bebtü en u'refe halaktu'l-halke liya'rifûnî - Ben gizli bir hazine idim. İrfan olunmayı sevdim ve halkolunanları irfan olunayım diye halkeyledim,**" buyurmasında gizlidir. (Hadis-i Kudsi)

Hz. Âdem'den Hz. Muhammed'e (s.a.v) gelinceye kadar pek çok peygamberler zuhur etmiştir ve bu peygamberlerden bazıları Kur'an'da zikredilmiştir. Peygamberin yaşam hususları insanları bilgilendirmek içindir.

Velâyet Hz. Âdem ile meydana çıkmıştır. Hz. Âdem'den önce pek çok varlıklar vardı, ama velâyet yoktu. Hz. Âdem'in melekleri isimlerle yetiştirmesi velâyettir. Kur'an'da, Hz. Musa ve Hz. Hızır ile olan velâyet anlatımının hitamı Hz. Muhammed (s.a.v) ile ikmal olunmuştur.

Allah'ımızın arzu buyurduğu hususlar isimler olarak belirir ve tatbikata girerler. Bu da isimlerin kemalat bulmasıdır ki, yaratılmış bir varlık için bu husus en yük-

sek noktadır. Allah'ımız için kendi arzusunun tatbikat ile yerine gelmesinin ayan olduğu görülmektedir.

Hüve, ilâhî arzularını ve ilâhî tatbikatını peygamberlerle, yani ilâhî isimlerle bildirmiştir. Bu hususta peygamberlik hususiyeti, velâyet, nübüvvet ve risalet isimlerinin tecelli ettiği bir nokta olarak görünmektedir.

RESUL-NEBİ-VELİ

Bu isimlerin anlamları hakkında tartışmalar vardır. Allah'ın bu isimlerle yolladığı gönüller vardır. Allah kullarında arzu ettiği isimlerle görünüyor. Nebi arzu etti ise nebi ismi ile, veli arzu etti ise veli ismiyle görünüyor. Bu isimler arasında tefrik yapmak makbul olmaz. Allah hangi isimle arzu ettiyse öyle görünür.

Eğer Allah bir kulunu resul, yahut nebi, yahut veli ismiyle yollamışsa hayır denebilir mi? Bu mümkün değildir; arzu Allah'a aittir.

Bu isimler ile yapılan ilâhî tatbikatlar o zamanki insanların ve toplumların makamlarına göredir. Yani hangi toplum ne makamda ise o toplumu uyarmak için en uygun isim yollandı. Kimi toplumlara resul, kimine nebi, kimine veli lütfetti Rabbimiz. İnsanlar ve toplumlar terakki ettikçe de daha ileri makamlarda elçiler yollandı. Kitap gönderilmesi Allah'ın arzu ettiği topluluklara yazılı

bir hüküm gönderilmesi anlamındadır. Nebi için kitabı yok diye tarif edilmiş ama nebiler zamanla unutulmuş olan ilâhî kitabı ve şeriatı kendi zamanlarına göre anlatmışlardır.

Bugün ise âlemlere hitap var ve HÜVE hakikati açılmaktadır. Uzaydan bahsedene çarık nasıl giyilir tarifi yapılmaz. Bugün Allah yedi kat semadan lütfediyor. Bugün Zamanın Sahibi'nin sözü âlemlerde geçerli oluyor. O âlemlerde de Hüve açılıyor ama onların lisanında zuhur ediyor. Bunların hepsinin Hüve'ye, yani kendisine ait olduğu anlatılıyor.

Zamanın İnsanı kimdir? Onun asliyeti Hüve'dir. Kişi olarak düşünmemek lazımdır. Kişiliğe indirildiğinde bu anlayış şaşıyor. Kişiyi değil Hüve'yi görmek lazım. Elbette herkesin kimliği ve kişiliği var, ancak kişilik Allah'ın insana lütfettiği bir hususiyettir.

Her zamanki terakkide nasıl icap ederse o isimlerle ilim ve irfan lütfedildi. Bugün Zamanın İnsanı ile ve ondaki Hatmül Velâyet tecellisi ile ilim ve irfan lütfediliyor.

Allah'ın Zamanın İnsanı'na indirdikleri hükümdür, dikkat ister. Onun sözü Allah'ın nizamıdır. Zaten veli onu söyleyecek durumda değildir. O, Hakkın sözüdür. Allah söyler, O söyler; O da bu sözün kendine ait olmadığını

ikrar eder. O nokta Hakkın nizamının korunması için gönderdiği ve vazifelendirdiği gönüldür. Buna itiraz İnd-i Baride ve ilâhî hükümde makbul değildir.

Binaenaleyh ilâhi hususiyeti yani Hüve'yi idrak için, Allah her zamanda bizzat kendisinin görüldüğü gönüllerde yani peygamber veya veli isimleri ile vazifeli gönüllerde insanlara ilm-u irfanı intikal buyurdu. Kur'an'da daha ileri anlayış için mutlak bir surette bir gönül ile mülakat etmeleri "**ileyhil vesilete**" âyeti ile bildirilmiştir.

Rabbimiz peygamberlerde belirtmiş olduğu "**nü-büvvet**" ve "**risalet**" arzularının evvela "**velâyet**" olarak zuhurundan sonra bu isimleri temaşa etmiş ve bu arzusunun arzu ettiği kullarına yakınlık vererek tatbikat sahasına koymuştur. O halde bu fiiliyatın, velâyet arzusunun tatbikatı ile başlamış olduğu görülmektedir.

Velâyet konusu Allah'ın zâtîyet-i ilâhîyesini anlatan bir konudur. Yaratmış olduğu varlıklar Rabbimizin arzuyu ilâhîyesindeki programda suret ve madde olarak meydana gelmiş hususlar, bunların hepsi Hüve'nin bir arzusundan ibarettir.

Allah'ımız insana pek çok lütuf yapmıştır. "**İnsan**" denildiği zaman akla velâyet gelmelidir. İnsan, velâyet vasfını taşıyan bir hususiyettir. Onun dışındakiler beşer-

dir. Allah, el İnsan'lık teklif etti, onlar ise beşer kalmayı tercih ettiler.

Allah'ın ruhundan ve nefsinden lütfettiği kişi velâyeti idrak etmiş kişidir. Burada, '**Kur'an ve insan ikizdir**' hadis-i şerifinin hakikati ortaya çıkar.

Velâyet için, '**Allah'a yakınlık**' denmiştir. Doğrudur. Ancak yakınlık denirse, Allah var bir de yakını var gibi algılanabilir ki ikiliği çağrıştıran bir tarif olabilir. '**Velâyet Allah'ın tecellisidir**' denirse daha doğru bir anlatım olur.

Allah'ımızın velâyet arzusu "**insan**" ile ayan olmuştur. Allah'ın; "**Arzda bir halife kılacağım**" arzusundaki insan varlığı Allah'ımızın velâyet arzusudur.

İnsanda beliren arzuların tahakkuku o arzu tamamlandığı zaman meydana çıkmış olur. Yani o insandaki kemalat ve istekler bilinmiş olur. Bir misal olarak; bir gemi yapmayı düşünüyorsak gemiyi yapıp yüzdürdüğümüz zaman başlangıçtaki arzumuzun yerine gelmiş olduğunu görürüz. Böylece murat hâsıl olmuş olur.

Allah'ımızın velâyet arzusunun hatmi de Hatmül Velâyet ile tamamlanmış olmaktadır ki, Allah'ın kendi arzusunun temaşa edilmesidir.

Dünya yaşamına bakıldığı zaman geleceğin hiçbir zaman bilinmediği görülmektedir. Her isim kemalat bularak Allah'ın programı ile Hakka döner. Bu, Allah'ın zâtî arzusudur. İsimler kemalat bulduktan sonra ilâhî âlemde nasıl bir tatbikat göreceğini ise Hüve bilir.

Şûrâ sûresi 28. âyetinde;

"Ve huvellezî yunezzilul gayse min ba'di mâ kanetû ve yenşuru rahmeteh, ve huvel velîyyul hamîd"

"Hüve'dir ki, onlar umutlarını kestikten sonra (ilâhî feyzini-Gavsiyyeti) indirir ve HU'nun rahmetini neşreder. Hüve'dir, el-Veli, el-Hamid." buyrulmaktadır.

Bu yolda insanları terakki ettiren tevazu ve rızadır.

Velâyet, Allah'ın arzu ve nizamı içinde bir velide yetişmektir. Kişi kendi kendine **"ben veliyim"** diyemez, ama Allah'a olan aşkını ve muhabbetini anlatır. Herkes onu veli olarak bilir; doğrudur, ama ona velâyetini veren Allah'ın **"sen velimsin"** buyurması tasdik etmesi gerekir.

Veli, varidatını anlatır. Varidat gönüldeki yankıdır. Varidatı yoksa o kişi veliyim diyemez. Çünkü veli kim olduğunu bilir. Velâyet bir yetişme meselesidir.

Bu dünyada Allah'ı birçok isimle bilmek mümkün iken Hüve'nin ilâhî âlemde de namütenahi isimleri olabilir. Velâyetin bakışında Allah ile görmek vardır. Zahir kişiler ise varlıkları Allah'tan ayrı olarak değerlendirmektedirler.

Velâyet yolunda olanlar Allah'tan ilham alırlar. Böylece yaratanından haber almış olurlar; kendi asliyetlerinden haberdar olurlar. Onların içlerindeki tereddüdü Allah kaldırmıştır.

Geçmiş peygamberler insanları bir mabuda tapmaya davet ettiler. Peygamberimiz ile bu davetin hususiyeti açılmıştır. Peygamberimiz Allah ile kul arasındaki ilâhî nizam ve hususiyeti anlatmıştır. Çünkü Deryayı Nuru Muhammed kendisidir. Peygamberimizden sonra gelen velâyet bu ilâhî nizamın hususiyetini ceste ceste açtılar ve anlattılar. Onun için Peygamberimizin ve O'nun velilerinin geçmiş ile karşılaştırılması dahi mümkün değildir. Zaten geçmiş peygamberler Hz. Muhammed'i (s.a.v) müjdelemişlerdir.

Her peygamber kendi kavimlerine irsal olunmuştur. Hz. Peygamberimiz ise âlemlere rahmet olarak irsal olunmuştur. Hamdiyyet "**Muhammed**" (s.a.v) ismi ile tamamlanmıştır. Hz. Muhammed'in (s.a.v) evliyasını O'nun makamına göre değerlendirmek icap etmektedir.

Geçmiş nübüvvette, insanların peygamberlere biat etmesi, onlardaki velâyete biat etmesidir. Mekke fethe edildiği zaman bütün putlar parçalandı, ancak Beyt-i Şerif'in içinde büyük bir put vardı ki, taştan yapılmıştı, o kaldı. O putu zincirler ve çiviler ile tavana ve duvara bağlamışlardı.

Resûlullah Kâbe-i Şerif'e geldi. Hz. İmam-ı Ali'yi çağırıp buyurdu ki; '**Ya Ali!, Benim omuzum üzerine çık, bu putun bendlerini yerinden kopar.**' Hz. İmam-ı Ali; '**Ya Resûlullah, ben kim olayım ki, ayağımı mübarek omuzunuz üzerine koyayım. Buyrun siz benim omuzum üzerine basın'** buyurdu. Resûlullah; '**Ya Ali, sen benim gayret ve hamiyyet, nübüvvet ve risalet yükümü çekecek kuvvet ve takati bulamazsın'** buyurdu. Sonra, emr-i şerifleri ile Resûlullahın mübarek omuzuna basıp, o putu bütün zincirleri, çivileri ve bendleri ile o yerden ayırıp, attı.

Bu olaya nübüvvet ve velâyet açısından bakmak lazımdır. Peygamberimizde hem nübüvvetin hem de velâyetin asliyeti mevcuttur. Hz. İmam-ı Ali de peygamberimizin vücudu ilâhîyesindedir. Bütün olaylarda Peygamberimiz ile Hz. İmam-ı Ali arasında tam bir birlik ve beraberlik vardır.

Bu olayda velâyetin nübüvvetten intişar ederek devam edeceğine işaret edilmektedir. Peygamberimizden

evvelki devirlerde nübüvvet açık velâyet ise gizli idi. Peygamberimizden sonra ise nübüvvet gizli ancak velâyet açık olarak devam etmiştir.

Bu olay aynı zamanda velâyetin Hz. Ali Efendimizden yürüyeceğini de işaret etmektedir. Nübüvvet ve velâyet sırlarına sahip olan peygamberimiz putların, yani mekrin yıkılması vazifesini Hz. İmam-ı Ali'ye, yani velâyete vermekle velâyet hususiyetine ne kadar önem verdiğini de göstermiş olmaktadır.

Putları kırmakla vazifelendirilen Hz. İmam-ı Ali Efendimizin kılıcı Zülfikar, ilm-i ilâhiyi işaret eder. Velâyet ilmi Zülfikar gibidir. Zülfikar iki taraflı kesmektedir. Yani hem dünyevi hem de manevî (uhrevî) tatbikatı remz etmektedir. Onun için dergâhlardaki ilmin tatbikatı vardır. Manevi yetiştirme ilim ve tatbikat ile olmaktadır.

Hz. Mevlâna Hz. İmam-ı Ali ile ilgili olarak şöyle buyurmuşlardır: "**O bütün peygamberlerin sırrında idi. Cenâb-ı Mustafa -"Benimle açıkça bereber bulundu" dedi**" (Mevlâna'nın dilinden Hz. Ali ("Naat-ı Ali"))

Bu beyan sırr-ı velâyeti işaret etmektedir.

**PEYGAMBER EFENDİMİZDEN SONRA ZUHUR
EDEN VELÂYET NOKTALARINDAKİ TATBİKATIN
HUSUSİYETLERİ**

Peygamber Efendimizden önceki zamanlardaki velâyet ile ondan sonraki zamandaki velâyet karşılaştırılmıştır. Yani geçmiş peygamberlerdeki velâyet mi yoksa Hz. Muhammed'den (s.a.v) sonra zuhur etmiş velâyet mi üstündür konusu incelenmiştir. Peygamber Efendimiz; **"Benim evliyam benî İsrail peygamberleri mesa-besindedir"** (*Suyuti ed-Dürer, Hadis No: 294.*) buyurmaktadır. Peygamber Efendimizden evvel gelen Peygamberlerde velâyet gizliydi. Peygamber Efendimizden sonra gelen velâyette nübüvvet gizli, velâyet aşikârdır. Ama Peygamber Efendimizde nübüvvet hatmolduğuna ve **'İsra'** tatbikatında bütün geçmiş peygamberlere kendisi imam olarak namaz kıldırıldığına göre Peygamberimizdeki velâyetin, geçmiş ile kıyası kabil olmasa gerekir.

Peygamberimizden sonraki velâyette zuhur eden ve gizli olan nübüvvet (nebilik) de geçmiş nübüvvet anlayışından çok farklı bir durum arz eder. Bugünkü nübüvvet anlayışı ve tatbikatı bambaşkadır.

Velâyet, zâtîyet-i ilâhîyeyi ilgilendiren bir husustur. Dikkat edilirse ilk günden beri Rabbimiz kendisini makam-ı velâyet ile bildirmiştir ki, Efendimize kadar gelen ilâhî velâyet makamları kendilerinin aynı zamanda

makam-ı nübüvetten peygamberler olduğunu bildirmişlerdir. Asıl mühim olan işte bu idrakte olabilmektir.

Geçmiş nebilerin nübüvveti sadece kendi kavimleri ile sınırlıdır. Onlarda sıfatiyet söz konusu idi. Peygamberimizin evliyasında ise; "**İnnehu alimün bizatissudur / Kalblerde dolaşan ilâhî sır**" ayana gelmiştir. Yani o gönüllerde Allah'ın tatbikatı bu sır ile olmaktadır. Peygamber Efendimizden sonra gelen velâyetteki nübüvvet Peygamber Efendimize racidir. Onun için nübüvvet gizlidir. Yani Allah'ın mahfiyyette tuttuğu, ama yine Allah'ın tatbikat yaptığı bir nübüvettir.

Velâyet için millet, mezhep, ayrımcılık yoktur. Velâyette Allah'ın yarattığı bütün varlıklar bir bütün olarak değerlendirilir. Onun için velâyet sadece peygamberimizin buyruklarını kabul ediyor, daha sonraki din yorumcularının mezhep anlayışlarını zamanımız için geçerli bulmuyor. Çünkü mezhepler insanların dünyevî hasletlerini esas alarak dini değerlendirmişlerdir. Velâyet ise insan varlığının asliyyet-i ilâhîyesine göre değerlendirme yapmakta ve anlatmaktadır.

Velâyetin tespiti Allah'a aittir. Manevî literatürde velâyetin mi yoksa nübüvvetin mi üstün olduğu hakkında tartışmalar vardır. Bir kısma göre velâyet nübüvvetten üstündür. diğerk bir kısma göre ise nübüvvet velâyetten üstündür. Diğerk bir kısım da nübüvvetin velâyeti

kendisinde nübüvvet olmayan velâyetten üstündür şeklinde te'viller getirmişlerdir. Fakat bu tartışmalar vuzuha kavuşmamıştır.

Velâyet tamamen Allah'a aittir. Bu makamı ve değerlendirmeyi Allah yapar. Ona müdahale makbul olmaz ve mümkün de değildir. Yakınlık bulmuş gönüllerin daha evvelki velâyet makamlarını ziyaretlerinde aldıkları ilham ancak kendi zamanlarının insanının (Sahibuz Zaman) isminin zuhur etmesidir.

Manevî şahsiyetleri ileri-geri şeklinde değerlendirmeler yapmak insanları nifaka götürecek bir düşünce tarzıdır. Allah'ın çok ileri ferdiyyet lütfettiği gönüller de vardır ve fakat onlar kendilerini izhar ederlerse bilinebilirler. İnsanda manevî terakki, zamanın velâyet gönlünü tasdik iledir.

Peygamberlerdeki velâyet mi yoksa evliyalarındaki velâyet mi yüksektir? Sorusuna şöyle cevap verilir: Bir kere '**yükseklik**' konusu Allah'a göredir. Onun tartışılması uygun olmaz.

Allah yakınlık verdiği gönlü yetiştirir. Bu demektir ki önce veli olunur, sonra halka döner. Bu da nübüvvet'tir. Peygamberler velâyetin idrakinin anlatımı olarak nübüvveti tatbik ederler. Peygamberimiz bütün peygamberlere imam olmuştur. Ayrıca Peygamberimiz; "**Benim ev-**

liyam beni İsrail peygamberleri mesabesindedir" buyurmuşlardır. O halde Peygamberimiz ile devir tamam olmuştur. Allah dininin en yüksek idraki Peygamberimiz iledir. Peygamberimizden sonra zuhur eden veliler Allah'ın Peygamberimizdeki kemalatı ile arif olmuşlardır. Bunlar nazar-ı itibara alınırca en yüksek idrak ve anlayışın Peygamberimiz ve O'nun evliyası ile olduğunun anlaşılması lazım gelir.

Peygamberimizin evliyası kıyamete kadar baki olduğuna göre, O'nun velâyet irfanı devamdadır demektir.

Peygamberimizden sonra görünmüş olan velâyet de davet yapmıştır. Ancak hiç biri "**Peygamberim**" buyurmamıştır. Çünkü zaten ilim, bilgi, davet hepsi Peygamberimize aittir.

Rivayet edilmiştir ki; Miraç sırasında Hz. Abdülkadir Geylânî âlem-i latiften koşup geldi. Boynunu Fahr-i Kâinatın ayağının altına koydu. Kâinatın Efendisi Sultanımız buyurdu ki; "**Velilerimin boynu da senin kademim altında olsun**" ve öyle oldu...

Hz. Pirimizin "**Kademim tekmil evliyanın boynu üzerindedir**" beyanı Hz. İmam-ı Ali'den yürüyen ilâhi ilmin Hz. Pirimizden intişar edeceğini işaret etmektedir.

Hz.Abdülkadir Geylani Sultanımız, Gavsıyyetin hatim noktasıdır. Hatim bir makamın en yüksek noktasını ifade eder. Hz.Pirimiz; "**Kademim tekmil evliyanın boynu üzerindedir**" buyurmakla "**Gavsıyyetin**" tekmil evliyanın üzerinde bir makam olduğunu da ifade etmektedir.

Umumi velâyetin dünya üzerinde tatbikatı vardır. Ancak "**Gavsıyyet**" âlemlerdeki tatbikatı da işaret eder. Bu noktada Hz.Pirimiz "**Reis-ül Mürşidîn**" sırlarını açmaktadır.

Tarikatlar ve dergâhlar Hz.Pirimiz ile kurumsallaşmıştır. İlâhî feyz **Gavsıyyet** ile yayılmıştır. Umumi teâmüle göre farklı tariklerden meşayih toplansa başkanlığı Kadiri şeyhi yapar. Allah'ın isimleri bu mübarek gönüllerde kemalat bulmuştur. Onlar Allah'ın isimlerinin mümessil noktalarıdır.

Peki, Allah velâyet isimlerinin kemalat bulmasını neden istedi? Yarın ahirette bu isimler tekrar faaliyette-dirler. Onların faaliyette olmaları için kemal bulmaları lazımdır. Neden Hatmül Velâyet ile kemal bulmaları istendi? Onlar Deryayı Nuru Muhammed'deki Hatmül Velâyet ile kemal bulacaklar ki, diğer âlemlerde de devam edebilsinler.

Yeryüzü tatbikatında olan birçok isimler kaybolup

gidecektir. Çünkü onlar Deryayı Nuru Muhammed'deki Hatmül Velâyet ile kemal bulmamışlardır.

Ahzâb sûresi 72. âyetinde;

**"İnna aradne'l emanete ale's semavati ve'l ar-
dı ve'l cibali feebeyne en yahmilneha ve eş-
fakne minha ve hamelehe'l insanü innehu ka-
ne zalumen cehulen"**

**"Muhakkak ki biz emaneti semavata ve arza
ve dağlara arz eyledik ama onu yüklenmek-
ten imtina' ettiler ve onlar endişe ettiler. Ve
'el İnsan' onu yükledi. Muhakkak ki 'O' za-
lumdur, cehuldür"** buyrulmaktadır.

Bu âyette geçen '**cehul**' (cahillik) ve '**zalum**' (za-
limlik) kelimelerini sadece zahir anlamları ile değerlen-
dirmek eksiklik olur.

İnsanın azamet-i ilâhîyeyi idrak etmesi mümkün değildir. Bu mümkün olamayış "**cehül**" noktasıdır. Azamet-i ilâhîye'yi bir insanın kendi başına öğrenmesi de mümkün değildir. Ancak bir insanın öğretmesiyle bir nebze bilebilir. O öğretmeyi Allah'ımız kendi arzu ettiği bir gönülle yapar ve kendisini bildirdiği kadar bilinebilir.

Hz. Pirimizin Risalet-i Gavsîyye adlı eserinde "**Ey**

gavs, ilmin ilmi cehuldür" beyanı vardır. Yani ilimde zirveye varan âlim kişi Allah'ın namütenahiliğini ve azamet-i ilâhîyesini idrak edince kendindeki ilmin bir hiç mesabesinde olduğunu ve Hakka karşı ebedi cahil olduğunu anlar. İşte âyetteki cehullük bu makamdaki gönlün vardığı idraki işaret etse gerekir. Allah'ı O'nun istediği gibi tanımamakta ısrar ise zalimlikdir.

Bugün velâyet Hz. Muhammed'in (s.a.v) meşrebi ile yürümektedir. Din anlayışı bu anlayışta olursa doğrudur. Ulema-i rüsûm imanı, dinin şekli tatbikatı ile ölçmektedir. İbadetler zaten imanı ikrar içindir. Ancak; **"Hiç bilenlerle bilmeyenler müsavi olur mu?"** buyrulmaktadır. Velâyet anlayışında çok ileri olmak, ilim ve bilgi ile tatbikat yapmakla olur. Şüphesiz o da Allah'ın bildirmesi ve lütfu iledir.

Mülk sûresi 3. âyetinde;

"Ellezî halaka seb'a semâvâtin tibâkâ, mâ terâ fî halkır rahmâni min tefâvut, ferciil basara hel terâ min futûr"

"(O'dur) yedi semavatı tabakalar halinde halk eden. Göremezsın Rahman'ın halk edişinde bir eksiklik. Artık rücû ettir basarı. Görüyor musun bir çatlak (kusur)" buyrulmaktadır.

Asıl olan insandır. Allah insan varlığını Musavvir’inde arzu buyurdu. Henüz Esfele Safilin (kozmetik âlem) yaratılmamıştı. Allah insanı yarattı ve kendi hususiyetlerinden **'yedi nefis merhalesi'** lütfetti. Ve; **"Siz bu nefis makamlarından geçerseniz bana ulaşırsınız"** buyurdu.

Esfele Safilin’den insanın terakki ederek Allah'a yaklaşma tecrübesine nazire olarak da semavat yedi tabaka olarak yaratılmıştır. İnsan bu yedi mertebeyi idrak ile bir güzellik kazandığı zaman ilâhî âleme intikal etmesi için, daha ileri yaratılışta (ahiret âleminde) bir vücûd alması için, bu madde (cesed) âleminden soyutlanması icap etmektedir.

İnsan kendisindeki nefsi makbul bir noktaya getirmesi için, ruha tâbi kılması ve bir ahenge gelmesi icap etmektedir. Dergâhlarda zikir devranlarında yedi nefis makamı için zikredilen esma böylelikle birbiri ile ahenk haline gelmektedir. Bu gayretler Allah’a lâayık kul olmak içindir.

Esfele Safilin denilen bu madde âleminde milyarlarca ışık yılı uzaklıklar söz konusudur. Ancak bu büyüklük idrak dışı olmasına rağmen yine de madde ile sınırlıdır.

İlâhî âlemde kişiye, o âlemin şartlarına göre ruh

aynı kalmak üzere yeni bir vücûd lütfedileceği bildirilmiştir. İlâhî âlemde Allah bütün varlıkları kendisinde toplayacak ve daha sonra arzuyu ilâhîsi olan kullarına onlara lütfedeceği makamlara göre yeni bir vücud lütfedecektir.

Esfele Safilin ruhun tekâmülü için bir araçtır. Peki, bundaki murat nedir? Bu tekâmülden Allah'ımızın murad-ı ilâhîyesi olan Musavvir'inde tasavvur ettiği isimlerin kendi mazhariyetlerinin meydana çıkmasıdır. Tekâmülde en büyük merhale velâyettir. Velâyette terakki eden tekâmül eder. Velâyette tekâmül edenlerin hali Hüve'ye aittir. Onlar için artık hesap-kitap tatbikatı söz konusu değildir. Hatmül Velâyet sırrı bu hususları açıkça izah edecektir.

Enâm sûresi 34. âyetinde;

"... Ve lekad caeke min nebeilmürseline"

"...Ve andolsun sana mürsellerin haberleri gelmiştir." buyrulmaktadır.

Kehf sûresi 13. âyetinde Ashab-ı Kehf ile ilgili olarak ise;

"Nahnü nekussu aleyke nebeehüm bilhakkı"

**"Biz, sana onların haberlerini "Hakk" ile kıs-
sa eyliyoruz."** buyrulmaktadır.

Kur'an'da geçmiş peygamberlerin kıssaları en doğ-
ru anlatımdır. Çünkü Allah'ımız o gönüllerde nasıl gö-
ründüyse onu anlatmaktadır. O halde zamanın velisi de
Peygamberimize atfedilen hadisler hakkında ravi
zincirine bakarak değil de Allah'tan aldığı ilham ile;
"Hz. Muhammed (s.a.v) böyle buyurmuştur" der.

Zannediliyor mu ki hakikati bulmuş olan o veli ha-
kikate uymayan bir söz söylesin? Söylediği anda;
"hayr-ül makirin" zuhur eder. Rabbim onu reddeder
ve **"Onu sil; öyle söyleme, böyle söyle!"** buyurur.
Doğruyu söylediği zaman da **"es selâm"** ilhamını alır.

Allah'ın Kur'an'da açmış olduğu hususiyetler
Hüve'nin varlıklar üzerindeki tatbikatını anlatan âyetler-
dir. Bu hususu da bizzat kendisinin açıldığı velâyet nok-
taları ile tatbikata koyduğu anlaşılmaktadır.

Bütün bu tatbikatlar velâyet noktasında Allah'ın
arzu ve tatbikatının işlenmesini anlatır. Bu nokta halkı
cezbeder, yani velâyetin Allah'a olan merbudiyetini ve
tabiyetini esas almaz da biz bu kudreti madde olarak na-
sıl kullanırız diye düşünür.

Hüve zattır; nübüvvet Allah ismine tâbidir; velâyet
Hüve'ye tâbidir.

Hz. Muhammed (s.a.v) Hatemen Nübüvvet olarak Allah ismini zikretti “**Allah'a ibadet ediniz**” buyurdu. Hatmül Velâyet, velâyet icabı Hüve'yi zikreder, bugüne kadar mahfi olan Hüve hususiyetini açar.

Hüve noktası yanlış reddetmez; doğrultur düzeltir; ondaki rahmeti görür; yanlıştan doğruyu çıkartır. Hüve konusu Allah'ın velâyet tatbikatının açılmasıdır. Zaten başlangıç velâyet ile başladı, kapanışın da velâyet ile olması umulur.

**KUR'AN-I KERİM
VE HADİS-İ ŞERİFLERDE
HATMÜL VELÂYET'İ İŞARET EDEN
BEYANLAR**

B İ S M İ L L A H İ R R A H M A N İ R R A H İ M

A'râf sûresi 196-197. âyetlerinde;

"İnne veliyyiyallâhullezî nezzel el kitâbe ve huve yetevelles sâlihîn.Vellezîne ted'ûne min dûnihî lâ yestetîûne nasrakum ve lâ enfusehum yensurûn."

"Muhakkak ki benim velîm 'el Kitab'ı inzal eyleyen Allah'tır. Ve 'Hüve' salihleri kendisine velî edinir. Ve Hû'nun dûnundakine dua ettikleriniz, onlar ne size yardım etmeye güç yetirebilir ne de nefislerine yardım edebilirler." buyrulmaktadır.

Bu âyetler velâyeti çok güzel anlatmaktadır. Âyetler Peygamberimizin; **"Size Allah'ın kitabını ve Ehl-i Beyt'imi bırakıyorum,"** hadisini işaret etmektedir. Her zamanın evliyası Ehl-i Beyt hususiyetinden görünmüşlerdir. Âyette Hû'nun görüldüğü gönül noktalarının dışındaki ilticaların geçerli olmadığı belirtilmektedir.

Enbiyâ sûresi 50. âyetinde;

"Ve hâzâ zikrun mubârekun enzelnâhu, efe entum lehu munkirûn."

"Ve bu 'HÛ'ya inzal ettiğimiz bir zikr-i mübarektir. Artık sizler HÛ'yu inkâr mı ediyorsunuz?" buyrulmaktadır.

Peygamber beyanları HÛ'ya ait beyanlardır, itirazların kabul edilmediği görülmektedir.

Rûm sûresi 18. âyetinde;

"Ve leahul hamdu fîs semâvâti vel ardı ve aşiyen ve hîne tuzhîrûn"

"Hamd HÛ'nundur; semavatta da, arzda da, günün sonunda da (Hatmül Velâyet'e işaret) ve öğleye erdiğiniz vakit de (Hatmün Nübüvet'e işaret)" buyrulmaktadır.

Zâtîyetin ve velâyetin hitamı akşam ile temsil olunuyor. Güneşin batmaya yakın olan zamanı da İnkılab-ı Kebir'e geldiğine ve Hatmül Velâyet'in zuhuruna işaret eder. Hz. Fâtîme Validemizden bu vakitte duaların makbul olduğuna dair rivayet vardır.

Günün öğlen zamanı zâtîyetin en parlak zamanıdır. Hatmün Nübüvvet'e işaret edilmiştir. Allah'ı en yüksek seviyede idrak noktasına gelindiği zaman Hz. Muhammed (s.a.v) zamanı olup öğlen güneşi ile temsil olunmuştur.

En yüksek nokta ile Hüve sırrına işaret edilmiştir. Zeval vakti, Hüve'ye işaretir. Güneşin tam tepe noktasında namaz kılınmaz. O noktada tapan-tapılan hepsi kendisidir mânâsı da vardır.

Neml sûresi 93. âyetinde;

"Ve kulil hamdu lillâhi seyurikum âyâtihî fe ta'rifûnehâ, ve mâ rabbuke bi gâfilin ammâ ta'melûn"

"Elhamdülillah. Yakında HÛ'nun âyetlerini size gösterecek ve (onlara) arif olacaksınız,"de. Ve Rabbin amel edeceklerinizden gâfil değildir." buyrulmaktadır.

Âyetler Peygamberimizden sonra zuhur edecek velâyet gönüllerine işaretir. O gönüller de, onlara uyanlar da O'nun kaydında mevcuttur. Allah kullarına rahmet için kulun amel defterini kayıt altına alıyor ve onları âriflerden kılıyor buyrulmaktadır.

Rûm sûresi 25. âyetinde;

"Ve min âyâtihi en tekûmes semâu vel ardu bi emrih, summe izâ deâkum da'veten minel ar-dı izâ entum tahrucûn"

"Yine Hû'nun âyetlerindedir: Semavatın ve arzın Hû'nun emriyle (ayakta) durması, sonra sizi davet ettiğinde derhal arzdan huruc edersiniz." buyrulmaktadır.

Hû'nun âyetleri ile veliler ve peygamberler işaret edilmiştir. Semavat ve arz Hû noktasının varlığı ile ka-imdir. Hû'nun görüldüğü noktanın olmaması ise, ilâhî emir noktasının olmaması olur ki, alemler herc-ü merc olur.

Âlemlerde her tatbikat, Zamanın İnsanı olan Hû noktasının gönlünde zuhur eden Hatmül Velâyet arzusu iledir. Sur-u İsrâfil'e de talimatın, Hû noktası ile verileceği muhtelif âyetlerde işaret edilmiştir.

Rûm sûresi 27. âyetinde;

"Ve huvellezî yebdeul halka summe yuîduhu, ve huve ehvenu aleyhi, ve lehul meselul a'lâ fîs semâvâti vel ard, ve huvel azîzul hakîm"

"Yaratmayı başlatan, sonra HU'yu iade ede-

cek olan HÜVE'dir; bu HÜVE'ye pek kolaydır. Semavatta ve arzda en yüce misal HU'nundur. HÜVE, Aziz ve Hakim olandır." buyrulmaktadır.

Hüve varlıkları yaratmadan önce Musavvir'inde arzu buyurmuştur. Hüve'nin görüldüğü nokta Hüve'yi anlatıyorsa, Hüve'nin görüldüğü noktada Hatmül Velâyet sırrı açılmış ve tamama ermişse, bütün bunları yeni bir hususiyet olarak değerlendirmek yani "**İnkılab-ı Kebir**" olarak görmek lazımdır.

El-İnsan noktası en yüce misaldir. O, Hüve'nin görüldüğü noktadır ve o gönülden her güzellik yayılmaktadır.

Hüve'nin açıldığı gönlün hususiyetleri, '**El-Aziz**', '**El-Hakim**' sıfatları ile Zamanın İnsanı noktası tarif edilmektedir.

Maide sûresi 3. âyetinde;

"...Elyevme ekmeltü leküm diyneküm ve etmemtü aleyküm nı'metiy ve redıytü lekümül'islâme diynen..."

"...Sizler için dininizi ikmal ettim ve üzerinize nimetimi tamam ettim. Ve sizler için din olarak İslâm'a razı oldum..." buyrulmaktadır.

‘Dini ikmal’; nübüvvetin tamamlanmasıdır. İnsanların koydukları kurallar dünyevîdir. Din ise Allah'ın yaratmış olduğu insanlardan istediği kulluk idrakidir. Allah, dinini Hz.Muhammed (s.a.v) ile tamamlamıştır. Diğerleri din değil dünyevî kanunlardır.

Bütün peygamberler Efendimize gelinceye kadar Allah dinini anlatmışlardır. Ancak Peygamberimizin zuhuru ile Allah'ımız geçmiş anlatımları mer'iyetten kaldırmıştır.

‘Nimetin tamamlanması’; Allah'ın bildirmesi ile din ve velâyet-i hususiyenin tamamlanmasıdır. Nitekim nübüvvet ve din Allah'ın Peygamberimize bildirdikleri ile tamam olmuştur.

Burada manevî olarak tamamlanan hususlar Efendimiz ile nübüvvetin, risaletin ve vesile (ilâhî rehber) sırrının tamamlanması ve velâyet-i ilâhîyenin hakikat-i ilâhîyesinden haber verilmesidir. Efendimiz ile lütfedilmiş olan Hatmül Velâyet sırrı ile de velâyetin hitam bulmasıdır. İşte Sevgili Peygamberimiz ile lütfedilmiş olan bu sırrların tamamlanması, bütün âlemlerin yeni bir hâle tebeddül edeceğinin işaretidir.

Rabbimiz Sevgili Efendimiz ile bildirmiş olduğu bu ilâhî hususiyetleri kendisinin yolundan zuhur eden veliler ile bildirmiş ve nihaî olarak Hatmül Velâyet tecellisi ile velâyeti tamamlayacağına işaret etmiştir.

Bu âyetlerdeki arzu nedir?

Allah, Deryayı Nuru Muhammed ismi ile programını tatbik etti. Bu tatbikatın ismi Deryayı Nuru Muhammed'dir. Sonra da Deryayı Nuru Muhammed ismine en ekmel ve mükemmel mümessil noktayı zahir kıldı ki, Mekke'de zuhur eden Hz. Muhammed'dir. (s.a.v) Böylelikle Allah; "**Benim arzum budur,**" buyurdu. Bu, Allah'ın dünyadaki nübüvvet arzusunun hitama ermesidir. Allah'ımız; "**Deryayı Nuru Muhammed ile arzumu tamam ettim. Ancak Deryayı Nuru Muhammed'deki arzularımın bu tatbikatı devam edecektir**" buyurmaktadır. Bu, velâyete işaretir ki, Hatmül Velâyet ile de bunları açmaktadır. Deryayı Nuru Muhammed'deki sonsuz görünme sırları da Hatmül Velâyet ile devam etmektedir. Deryayı Nuru Muhammed'deki velâyet isimleri de Peygamberimize muzaf olarak görünmüştür. Yani evliyayı kiram O'ndan görünmelerdir.

Buruc sûresi 13-16. âyetlerinde;

"İnnehu huve yubdiu ve yuîd. Ve huvel gafûrul vedûd. Zul arşil mecîd. Fa'âlnun limâ yurîd"

"Hüve'dir mübdî (başlangıçta yaratan) ve muîd (iade eden). Hüve'dir el-Ğafur (çok bağışlayan), el-Vedud (çok seven). (Hüve'dir)

Arş'ın sahibi, el-Mecid (yüce).(Hüve) Dilediğini yapandır." buyrulmaktadır.

Hatmül Velâyet Hüve'ye tâbidir. Kur'an'ın bu beyanı Hatmül Velâyet'i de işaret etmektedir. Allah'ımızın Musavvir'indeki velâyet arzusundaki aşkın ismi Vedud'dur. Bütün varlıklar Allah'ındır ve Hüve'ye tâbidir. Hüve kendini bir gönülde açtıktan sonra bütün varlıklar o gönle tâbi olurlar.

Maide sûresi 55. âyetinde;

"İnnemâ veliyyukumullâhu ve resûluhu vellezîne âmenullezîne yukîmûnes salâte ve yu'tûnez zekâte ve hum râkîûn"

"Sizin veliniz, Allah'tır ve HÛ'nun Resûludur ve iman etmiş olanlardır ki namaza devam ederler ve rükû' halinde (boyun eğerek) zekâtı verirler." buyrulmaktadır.

Bu âyetin Hz.İmam-ı Ali hakkında nazil olduğu rivayeti vardır. Hz.İmam-ı Ali "**Şah-ı Velâyet**"tir. Velâyet Hz.İmam-ı Ali'den yürümüştür. Ancak bu âyet sadece Hz.İmam-ı Ali'ye isnad edilirse ondan sonra evliya yoktur gibi bir mânâ ortaya çıkar. Hâlbuki Allah hiçbir zamanı boş bırakmamıştır. Bu âyet her zamanda zuhur eden velâyeti, yani Hatmül Velâyet sırrını işaret etmektedir.

Maide sûresi 56. âyetinde;

**"Ve men yetevellallâhe ve resûlehu vellezîne
âmenû fe inne hızzbellâhi humul gâlibûn"**

"Kim Allah'ı, HU'nun Resûlünü ve iman edenleri dost edinirse (bilsin ki) galip olanlar şüphesiz Allah'ın tarafını tutanlardır. (Hizbullah)"

Sevgi, imanı şuurlandıran bir konudur. Karşılıksız sevgi Allah'a imanı remzeder. Kur'an'ın tarifi ile "**Hizbullah**" olanlar, yani Allah ehli olanlar, Allah'ı hiçbir karşılık beklemeden severler. Bütün varlıkları da Allah'a olan sevgilerinden dolayı hoş görürler. Allah dostlarını dost edinenler Hizbullahtır.

Ra'd sûresi 7. âyetinde;

"...İnnemâ ente munzirun ve li kulli kavmin hâd (hâdin)."

"...Sen ancak bir uyarıcısın, her topluluk (kavim) için bir hidayet rehberi vardır"

Bir mânâsı da;

"Sen, ancak bir uyarıcısın ve her topluluk

(kavim) için bir hidayet rehberisin" buyrulmaktadır.

Bu âyet her toplulukta bir uyarıcının olduğunu yani velâyeti işaret eder. Her rehber Hz.Muhammed'e (s.a.v) muzaftır. Her veli, Deryayı Nuru Muhammed'den görünmektedir.

Her topluluğun bir hidayet rehberi vardır ve o gönüllerden görünenin, tatbikat yapanın Deryayı Nuru Muhammed olduğunu işaret eden bir âyettir. Nitekim "**Size Ehl-i Beyt'imi vasiyet ediyorum** (Sekaleyn hadisi)" hadis-i şerifi sırr-ı Ehl-i Beyt gönüllerinden görünenin Deryayı Nuru Muhammed olduğunu işaret etmektedir.

Enes bin Mâlik (r.a) den rivâyet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v) Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: "**Ümmetim yağmura benzer. Evvelkiler mi daha hayırlıdır, sonrakiler mi daha hayırlıdır bilinmez.**" (Tirmizî)

Sevgili Efendimiz kabristana gelip: "**Ey mümin cemaatin diyârı! Size selâm olsun. İnşallah biz de size katılacağız. Kardeşlerimizi görmüş olsaydık ne kadar sevinirdim.**" buyurdu. Ashâb-ı Kiram: "**Yâ Resûlullah! Biz senin kardeşlerin değil miyiz?**" dediklerinde: "**Siz benim ashâbımsınız. İhvanımız ise, henüz gelmemiş olanlardır.**" buyurdu.

"**Henüz gelmemiş olan ümmetinizi nasıl tanıyacaksınız yâ Resûlullah?**" diye sorulduğunda ise şöyle cevap verdi: "**Bir kimsenin; alını ak ve ayakları sekili bir atı olsa, tamamen siyah ve hiç alacası olmayan at sürüsü arasında kendi atını bilemez mi?**"

"**Elbette bilir yâ Resûlullah!**"

"**Kardeşlerimiz de yüzleri, el ve ayakları abdest nuru ile parlak olarak geleceklerdir. Ben de Havz'ın başında onları bekleyeceğim.**" (Makam-ı Mahmud) (*Müslim. 249*)

Allah'ın Hatmül Velâyet arzusu tamamlanınca "**Makam-ı Mahmud**" kemalatı tamamlanmış olacaktır. Onun için Sırr-ı Hatmül Velâyet gönlünde "**Makam-ı Mahmud**" ilhamı zuhur eder.

Enes bin Mâlik (r.a) den rivâyet edildiğine göre Resûlullah (s.a.v) Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: "**Müslümanlık garip olarak başladı, başladığı gibi garip olarak avdet edecektir. Ne mutlu o gariplere!**" (*Müslim*)

"**Garipler kimdir?**" diye sorulduğunda şöyle buyurmuşlardır: "**Garipler o kimselerdir ki, halk tarafından bozulmuş olan sünnetimi ıslah ederler, öldürülmüş olan sünnetimi de ihyâ ederler.**" (*Tirmizî*)

Resûlullah (s.a.v) Efendimiz diğer bir hadis-i şerif'lerinde ise: "**Garipler sayıları pek az olan sâlih kişilerdir. Bu kişiler sâlih olmayan bir topluluk içinde yaşarlar. Yaşadıkları bu topluluk içinde kendilerini seven az, buğz eden ise çoktur.**" buyurmuşlardır. (*Ahmed bin Hanbel*)

Yine bir hadis-i şerifte; "**Ümmetim fesada düştüğü bir zamanda Sünnet-i seniyyeme sarılanlara yüz şehid sevabı vardır.**" (*Beyhakî*) buyrulmuştur.

Ebu Ümâme (r.a) den rivâyet edilen bir hadis-i şerif'te ise şöyle buyrulmaktadır: "**Bir takım fitneler olacaktır. Kişi o fitnelerde mümin olarak sabahlacak ve kâfir olarak akşamlayacaktır. Ancak Allah'ın, ilim ile (kalbini) ihyâ ettiği kimseler (bu tehlikeden) müstesnâdır.**" (*İbn-i Mâce: 3954*)

Resûlullah (s.a.v) Efendimiz bir defasında: "**Allah'ın rahmeti benim vekillerimin üzerine olsun!**" buyurmuşlar. "**Senin vekillerin kimlerdir yâ Resûlullâh!**" diye sorulduğunda ise: "**Benim sünnetimi ihyâ eden ve Allah'ın kullarına öğreten kimselerdir.**" cevabını vermişlerdir. (*İbn-i Abdil-Berr*)

Senedleri Taberi'de yer almış olduğu üzere Saîd b. Cübeyr'den rivayet olunmuştur ki, Resûlullah'a, evliyaulahın kimler olduğu sorulmuş, o da şöyle buyurmuştur:

"Onlar öyle kimselerdir ki, görüldükleri zaman Allah hatırlanır."

Ömer b. Hattap (r.a)'tan rivayet olunmuştur ki, Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: **"Allah'ın kullarından bir takım insanlar vardır ki, enbiya değil-ler, şehidler de değil-ler, amma kıyamet gününde Allah katındaki makamlarından dolayı onlara ne-biler ve şehidler imrenerek bakacaklardır."** **"Bun-lar kimler? Ve ne gibi hayırlı ameller yapmışlar-dır? Bize bildir de biz de onlara sevgi ve yakınlık gösterelim, ya Resûlullah!"** dediler. Resûlullah: **"Bunlar bir kavimdir ki, aralarında ne akrabalık, ne de ticaret ve iş ilişkisi olmaksızın, Allah ruhu ile Allah'da sevişirler. Vallahi yüzleri bir nur ve kendileri de nurdan birer minber üzerindedirler. İnsanlar korktukları zaman bunlar korkmazlar, insanlar mahzun oldukları zaman bunlar hüzün-lenmezler."** buyurdu, hemen bu âyeti okudu: **"Dik-kat edin muhakkak ki evliyaullah... Ne korku var-dır aleyhlerine ne de mahzun olurlar..."** (Yunûs 62)

'Kur'an'da evliya yoktur' diyenler için Kur'an'ın ce-vabıdır.

Hazret-i Ömer (r.a) anlatıyor: Bir gün Resûlullah (s.a.v) Efendimizle beraber oturuyorduk. Bir ara şöyle konuşuldu: **"Henüz erkeklerin sulblerinde olan bir**

takım kimselerdir ki benden sonra gelecekler. Beni görmedikleri halde bana iman edecekler, beni tasdik edecekler. Kur'an okuyup içindekilerle amel edecekler. İşte iman edenler arasında en üstün imana sahip olanlar onlardır.” (Ebu Ya'lâ - Heysemî)

Asım'ın naklettiğine göre Ali b. Hüseyin (İmam Zeynel Abidin) (a.s), tevhid hakkında sorulunca şöyle buyurmuştur: **“Şüphesiz Azze ve Celle ahir zamanda (Muteammikûn) dini derinliğine bilen bir topluluğun geleceğini biliyordu. Bu yüzden Allahû Teala “kul hüvallahü ehad” (İhlas) sûresi ile Hâdid sûresinin “ve hüve alîmun bizatissudûr” âyetine kadar olan ilk âyetlerini nazil buyurdu. O halde bundan gayrisini talep eden şüphesiz helâk olmuştur.”** (Usul-i Kafi. c.1 s. 93. Tevhid kitabı. 3. hadis)

Bu beyan dini derinliğine bilen o topluluğun Hüve sırrından haberdar olduğunu gösterir. Çünkü hadiste zikredilen âyetler Hüve sırrını işaret etmektedir.

Ebu Hüreyre (r.a) den rivâyet edildiğine göre; Resûlullah (s.a.v) Efendimiz; **“Öyle ilim var ki, gizlenmiş mücevherat gibidir.”** (et-Terğîb, c.1, s.103) buyurmuşlardır.

Resûl-i Ekrem Efendimiz Mekke'nin fethi sonrasında, Allah'a karşı şükrünü ve hamdini daha da ziyâdeleş-

tirmişti. Hazret-i Âişe bunun sebebini sorunca Efendimiz: "**Rabbim bana ümmetimde bir alâmet göreceğimi, onu gördüğüm zaman bu zikri çokça yapmamı emretmişti. Ben o alâmeti gördüm.**" buyurmuştur. (*Müslim*)

Eğer onun bilinmesini isteseydi beyan ederdi. O'nun gizlide kaldığı bellidir. Sadece Peygamberin bilmesi gerekirdi.